

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 384/07
22.11.2007. godina
Beograd

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Stojana Jokića, predsednika veća, Nikole Stanojevića, Zvezdane Lutovac, Mihaila Rulića i Jasminke Stanojević, članova veća, u parnici tužioca AA čiji je punomoćnik AB advokat, protiv tužene državne zajednice Srbija i Crna Gora, Ministarstvo odbrane, Komanda Vojne pošte BB, Vojna pošta VV, koju zastupa Direkcija za imovinsko-pravne poslove, Odeljenje u Nišu, radi naknade štete, vrednost spora 383.635,21 dinar, odlučujući o reviziji tužioca izjavljenoj protiv rešenja Okružnog suda u Kraljevu Gž. 1516/06 od 16.11.2006. godine, u sednici veća održanoj dana 22.11.2007. godine doneo je

R E Š E N J E

UKIDA SE rešenje Okružnog suda u Kraljevu Gž.1516/06 od 16.11.2006. godine i predmet vraća drugostepenom sudu radi ponovnog odlučivanja po žalbi tužene.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Raškoj P.1.br. 574/05 od 26.06.2006. godine u stavu prvom izreke obavezana je tužena da tužiocu na ime razlike zarade za period od 01.01.2001. pa do 01.01.2004. godine isplati ukupan iznos od 383.635,21 dinar sa zakonskom zateznom kamatom na pojedine iznose i sa datumima dospeća kako je to bliže označeno u navedenom stavu izreke. Stavom drugim izreke obavezan je tuženi da tužiocu na ime troškova parničnog postupka plati iznos od 47.700,00 dinara.

Rešenjem Okružnog suda u Kraljevu Gž. 1516/06 od 16.11.2006. godine ukinuta je presuda Opštinskog suda u Raškoj P.1. br. 574/05 od 26.06.2006. godine i tužba tužioca protiv tužene odbačena zbog apsolutne nenadležnosti suda.

Blagovremenom i dozvoljenom revizijom tužilac pobija rešenje Okružnog suda u Kraljevu Gž.1516/06 od 16.11.2006. godine zbog pogrešne primene materijalnog prava sa predlogom da se isto preinači, tako što će se odbiti kao neosnovana žalba tuženog a prvostepena presuda potvrditi.

Ispitujući pobijano drugostepeno rešenje u smislu člana 399. i 412. Zakona o parničnom postupku ("Službeni glasnik RS" br. 125/04 od 22.11.2004. godine), Vrhovni sud Srbije smatra da je revizija tužioca osnovana.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, tužilac je na radu u Komandi tužene Vojne pošte 8641, koja se nalazi u sklopu Vojne pošte 2977 Beograd, u svojstvu aktivnog oficira u činu zastavnika. Tužiocu je u periodu od 01.01.2001. godine pa do 01.01.2004. godine isplaćena manja zarada u iznosu od 383.635,21 dinar.

Prvostepeni sud je usvojio tužbeni zahtev i tužiocu dosudio utuženi iznos kao naknadu štete iskazanu kao razliku između isplaćene zarade i zarade na koju bi tužilac imao pravo da su u budžetu bila obezbeđena sredstva za isplatu ove zarade. Obzirom da tužena nije obezbedila sredstva u budžetu za isplatu zarade tužiocu u skladu sa Zakonom o vojsci, odgovorna je po stavu prvostepenog suda za neobezbeđenje tih sredstava a sledom toga i za isplatu štete u visini razlike između isplaćene i pripadajuće zarade.

Drugostepeni sud usvaja žalbu tužene, ukida prvostepenu presudu i tužbu odbacuje zbog apsolutne nenadležnosti suda. Izražava pravni stav da tužilac u suštini nije tražio naknadu štete kako to pogrešno utvrđuje prvostepeni sud, nego utvrđenje razlike u zaradi između isplaćene i po zakonu pripadajuće zarade. Odlučujući o takvom zahtevu, koji ne spada u sudsku nadležnost, prvostepeni sud je po oceni drugostepenog suda učinio bitnu povredu iz člana 361. stav 2. tačka 2. ZPP koja predstavlja procesni osnov za ukidanje prvostepene presude i odbacivanje tužbe.

Revident u revizijskim razlozima osnovano ukazuje na pogrešno izražen procesni stav drugostepenog suda. I po oceni revizijskog suda za odlučivanje o zahtevu tužioca postoji stvarna nadležnost sudova opšte nadležnosti. Spor po tužbi je iz sudske a ne upravne nadležnosti. Iz stanja u spisu i činjeničnog navoda tužbe jasno proizilazi da tužilac traži štetu. Štetu u visini utuženog i prvostepenom presudom dosuđenog iznosa koja je za tužioca nastala u visini razlike između isplaćene zarade i zarade na koju bi tužilac imao pravo po zakonu da je tužena obezbedila novčana sredstva u budžetu za tu isplatu. Kako tužena nije obezbedila ta novčana sredstva tužilac smatra da je takvim postupanjem uzrokovala štetu za tužioca u visini isplaćene zarade i one na koju bi tužilac imao pravo da je tužena za tu isplatu obezbedila sredstva u budžetu. Dakle, nesumnjivo je da je zahtev usmeren na isplatu štete i da je drugostepeni sud pogrešno ocenio žalbene razloge i stanje u spisu i sledom toga pogrešnom primenom procesnih normi prvostepenu presudu ukinuo i tužbu odbacio. To dalje podrazumeva da ne postoje procesni uslovi iz člana 361. stav 2. tačka 2. i člana 376. stav 2. ZPP za ukidanje prvostepene presude i odbacivanje tužbe. O žalbi tužene mora se odlučiti na drugačiji Zakonom o parničnom postupku propisan način a ne primenom člana 376. stav 2. ZPP.

Razlozi na kojima drugostepeni sud zasniva ukidno rešenje i odlučuje odbacivanjem tužbe su pre svega razlozi koji se tiču osnovanosti tužbenog zahteva i oni ne mogu biti i procesni razlog za odbacivanje tužbe.

Pogrešna primena člana 361. stav 2. tačka 2. ZPP, rezultirana je bitnom povredom učinjenom u drugostepenom postupku, koja u smislu člana 406. stav 1. ZPP predstavlja procesni osnov za uvažavanje revizije ukidanjem drugostepenog rešenja i vraćanjem predmeta drugostepenom sudu da u ponovljenom postupku odluči o žalbi tužene na način propisan procenim normama iz Zakona o parničnom postupku.

Na osnovu izloženog odlučeno je kao u izreci revizijskog rešenja.

Predsednik veća - sudija

Stojan Jokić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

sd